

ע"פ 5747/21 - מסורת התורה בני ברק, שמואל מרקוביץ נגד ישיבת פונוביז' בע"מ, ישיבת פונוביז', הרב אליעזר כהנמן

בית המשפט העליון

ע"פ 5747/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המערערים:

1. מסורת התורה בני ברק
2. שמואל מרקוביץ

נגד

המשיבים:

1. ישיבת פונוביז' בע"מ
2. ישיבת פונוביז'
3. הרב אליעזר כהנמן

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוז תל אביב יפו (השופטת ר' ערקובי) שניתנה ביום 10.8.2021 בת"א 4704-05-21

בשם המערערים:

עו"ד מרדכי בייץ; עו"ד בעז פייל; עו"ד אורי שורק

בשם המשיבים:

עו"ד אהוד ארצי

פסק דין

1. לפני בקשה לעכב את ביצוע ההחלטה מיום 10.8.2021 אשר ניתנה על ידי בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופטת ר' ערקובי) בגדרי ת"א 4704-05-21 ואשר חייבה את המערערים בתשלום קנס בגין בזיון בית משפט עקב הפרתו של צו המניעה הזמני מושא ההליך וקבעה, בנוסף - ובין היתר - כי "במידה והמשיבים [המערערים דכאן - א.ש.] יפרו בעתיד את צו המניעה הזמני, כל אחד מהם יחוב בסכום של 10,000 ש"ח בגין כל יום בו יפר הצו".

2. צו המניעה הזמני מושא ההליך קמא חילק שווה-בשווה את השימוש בהיכל ישיבת פונוביז' בבני ברק בין שתי

קבוצות יריבות, המיוצגות על ידי המערערים והמשיבים. חלוקה כאמור הקצתה 300 מקומות ישיבה לכל קבוצה: תלמידי ישיבת פוניבז', מזה, ותלמידי מסורת התורה, מזה.

3. בית משפט קמא קבע כי תלמידי מסורת התורה, המיוצגים על ידי המערערים - והמשתתפים ארגונית למערערת 1, עמותת מסורת התורה בני ברק - לא קיימו את הצו ותפסו מקומות בהיכל שהצו לא הועיד להם. המערערים טענו ומוסיפים לטעון כי חלוקת המקומות בהיכל לפי הצו הזמני חלה בימי חול בלבד ואינה חלה בשבתות ובמועדי ישראל. אולם, בית משפט קמא דחה טענה זו, קבע כי המערערים הפרו את הצו והטיל עליהם את הסנקציות דלעיל.

4. מכאן הערעור שהונח לפתחו של בית משפט זה ובקשת עיכוב הביצוע שהמערערים הניחו לפניו.

5. לאחר עיון בכתובים שהוגשו על ידי בעלי הדין, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. באין טעמים מיוחדים, עילה לעיכוב ביצועו של קנס כספי איננה בנמצא. כך הוא לגבי קנסות פליליים (ראו: ע"פ 679/15 גזאוי' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (11.3.2015)); וכך הוא גם לגבי קנס מעין-עונשי אשר מוטל מכוחו של סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט (ראו: ע"פ 4812/15 עירייתירושלים' עזבוןהמנוחסליםשבז"ל, פסקה 7 והאסמכתאות שם (30.8.2015)). אין צל של ספק כי אם ערעורם של המערערים יתקבל והקנס אשר הושת עליהם יבוטל אחרי שישולם, המדינה תחזיר להם את הקנס; והדברים יבואו על תיקונם.

7. אין תמה אפוא שעוכב הביצוע המבוקש מתייחס, כלשון המערערים, "אך ורק לקביעתו של בית משפט קמא כי הצו הזמני ... חל גם על תפילות השבת וימים טובים ...".

8. ברם, אין בידי להורות על עיכוב הביצוע במתכונת זאת, מאחר שנוסחו של הצו הזמני - אשר ניתן, כפי שניתן, בהסכמת בעלי הדין - אינו מכיל בתוכו שום סייג או מגבלה באשר לזמני תחולתו. בנסיבות אלו, שיקולי מאזן הנוחות, שעל בסיסם אני מצווה להכריע בבקשה דנן, תומכים בשמירה על הסטטוס-קוו שעיקרו שוויון הזכויות הזמני שהצו יצר - כפי הנראה, בכוונת מכוון.

9. לא זו אף זו: היענות לבקשה דנן תזכה את המערערים בחלק מהסעד המהותי שאותו הם מבקשים לקבל במסגרת ערעורם - וזאת, עוד לפני שידענו אם לערעור זה יש הצדקה וכאשר החלטתו של בית משפט קמא מושא הערעור נהנית מחזקת התקינות. היענות לבקשה כאמור אף עלולה לזכות את המערערים ביתרון לקראת הבוררות אשר עתידה להתקיים בין בעלי הדין. יתרונות כאמור לא ניתן לקבל במסגרת הליך שעניינו סעד זמני (ראו: אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי כרך א 710 (מהדורה שלוש-עשרה, 2020)).

10. בנסיבות אלו, איני נדרש לדון בסיכויי הערעור ולא אביע שום דעה ביחס אליהם. כך הוא גם לגבי טענות המשיבים אשר מייחסות לתלמידי מסורת התורה מעשי אלימות ומאשימות את המערערים בחוסר תום-לב: גם בטענות אלו איני נדרש לדון לנוכח התוצאה אליה הגעתי.

11. הבקשה נדחת אפוא. המערערים יישאו בהוצאות המשיבים בסך כולל של 5,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ד בתשרי התשפ"ב (30.9.2021).

ש ו פ ט
